

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI

z dnia 11 stycznia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 67 § 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193 i z 1988 r. Nr 20, poz. 135) oraz w wiązku z § 1 pkt 5—9 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1987 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 6, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności z dnia 16 sierpnia 1988 r. w sprawie określe-

nia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 32, poz. 238), w § 2 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego i podstawowego — podległym funkcjonariuszom zarządów dróg publicznych,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu, Żeglugi i Łączności: *J. Kamiński*